

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud: O. Cojocaru)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: M. Guzun, V. Buhnaci, L. Pruteanu)

Î N C H E I E R E

05 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecători

Oleg Sternioală
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Marina Șoltinscaia,
reprezentată de avocatul Denis Staruș,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Marina
Șoltinscaia împotriva Elenei Vicol și lui Petru Vicol, intervenient accesoriu notarul
public Elena Constantinescu cu privire la declararea nulității actului juridic,
rezolvirea actului juridic cu aducerea părților la poziția inițială,

împotriva deciziei din 29 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 10 iulie 2016, Marina Șoltinscaia a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Elenei Vicol cu privire la declararea nulității actului juridic, rezolvirea
actului juridic cu aducerea părților la poziția inițială.

În susținerea acțiunii că fiind proprietarul exclusiv a lotului de teren nr.
cadastral XXXXX și a casei de locuit de pe acest teren, la 16 ianuarie 2007 a
eliberat procură notarială pe numele tatălui său, Ion Ipatii, pentru ca acesta să
gestioneze aceste bunuri imobile.

A specificat că necesitatea eliberării procurii a fost dictată de faptul că
locuiește permanent peste hotarele Republicii Moldova și pentru darea în locațiune
a imobilului sau gestionarea acestuia, a fost necesară o împuternicire pe numele
unei persoane rezidente.

Reclamanta a menționat că la 16 iunie 2015, tatăl său, Ion Ipatii a decedat, iar
la 24 iulie 2015 pe numele său de către notar a fost eliberat Certificatul de calitate
de moștenitor al averii rămase după decesul tatălui. După obținerea certificatului
de calitate de moștenitor al averii decedatului Ion Ipatii, reclamanta a început să
colecteze actele necesare demonstrării componenței patrimoniului succesoral al
defunctului.

Marina Șoltinscaia a specificat că la 10 martie 2016, avocatul său făcând
cunoștință cu dosarul cadastral al imobilelor amplasate în mun. Chișinău, com.

XXXXX a stabilit că terenul deja nu mai aparține tatălui, dar fiicei adoptate a decedatului, Elena Vicol, ultima obținând dreptul de proprietate în baza contractului de vânzare-cumpărare din 10 martie 2008, autentificat de notarul privat Elena Constantinescu cu nr. 1/760.

La 29 martie 2018 reclamanta Șoltinscaia Marina, reprezentată de avocatul Staruș Denis, a depus cerere de chemare în judecată concretizată, indicând ca pârât și pe Vicol Petru, precum și solicitând repunerea în termen (f.d. 215-217, Vol. I).

A mai relatat că conform pct. 6 din contractul de vânzare-cumpărare cu nr. 1/760 din 10 martie 2008, s-a indicat că vânzătorul (Marina Șoltinscaia) își rezervă dreptul de răscumpărare a imobilului timp de 2 săptămâni din momentul autentificării contractului, însă reclamanta nu și-a exercitat acest drept în termen, iar la momentul când a făcut cunoștință cu acest fapt a și depus cererea de chemare în judecată.

La fel, reclamanta a afirmat că deoarece Ion Ipatii a acționat prin procura din 19 ianuarie 2007 la depunerea declarației de neexercitare a răscumpărării din 26 iunie 2008, fără împluterniciri, fără a avea consimțământul său și nu a informat-o, odată ce a aflat despre această clauză a depus acțiunea în interiorul termenului de 14 zile, conform pct. 6 din contractul de vânzare-cumpărare cu nr. 1/760 din 10 martie 2008.

De asemenea, reclamanta a menționat că nici pârâtii și nici notarul privat Elena Constantinescu nu au probat sau combătut faptul că a aflat despre vânzarea bunurilor sale mai devreme decât la 10 martie 2016.

Marina Șoltinscaia a solicitat declararea nulă a declarației nr. 1/2860 din 26 iunie 2008, semnată de Ion Ipatii; rezolvirea contractului de vânzare-cumpărare cu nr. 1/760 din 10 martie 2008; aducerea părților la poziția inițială, prin obligarea să restituie în natură imobilele cu nr. cadastrale: XXXXX; XXXXX.01; XXXXX.02; încasarea prețului de vânzare a imobilelor cu nr. cadastrale: XXXXX; XXXXX.01; XXXXX.02 în mărime de 31 547 de lei; evacuarea pârâților din imobilul amplasat în mun. Chișinău, com. XXXXX.

Prin hotărârea din 16 iulie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani a fost respinsă cererea Marinei Șoltinscaia cu privire la repunerea în termen a acțiunii; a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Marina Șoltinscaia împotriva Elenei Vicol și lui Petru Vicol, intervenient accesoriu notarul privat Elena Constantinescu cu privire la declararea nulității actului juridic și rezolvirea actului juridic cu aducerea părților la poziția inițială, ca tardivă; a fost încasat de la Marina Șoltinscaia în beneficiul Elenei Vicol cheltuielile de judecată formate din asistență juridică acordată în sumă de 5 500 de lei.

La 03 august 2018, Marina Șoltinscaia, reprezentată de avocatul Denis Staruș, a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe și a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 29 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Marina Șoltinscaia, reprezentată de avocatul Denis Staruș, și s-a menținut hotărârea din 16 iulie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel prin prisma art. 242, 272, 786, 791 din Codul civil, a reținut ca întemeiată concluzia primei instanțe de respingere a acțiunii, în cazul în care a dat o apreciere corectă raportului juridic, stabilit între părți, a constatat și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru

soluționarea cauzei, concluziile instanței de judecată, expuse în hotărâre, fiind în corespundere cu probele administrate, iar normele de drept material au fost aplicate corect.

Astfel, Colegiul Curții de Apel Chișinău a considerat că termenul de prescripție pentru înaintarea cererii de chemare în judecată depuse de Marina Șoltinscaia împotriva Elenei Vicol și lui Petru Vicol, intervenient accesoriu notar privat Elena Constantinescu cu privire la declararea nulă a actului juridic, rezolvirea actului juridic cu aducerea părților la poziția inițială, a expirat, deoarece au trecut aproximativ 9 ani de la data întocmirii procurii nr. 1/122 din 16 ianuarie 2007, încheierii contractului de vânzare-cumpărare nr. 1/760 din 10 martie 2008 și declarației nr.1/2960 din 26 iunie 2008, iar Marina Șoltinscaia a înaintat-o abia la 10 martie 2016, adică cu depășirea termenului prevăzut de 3 ani, în interiorul căruia persoana poate să se adreseze în instanță de judecată.

Prin urmare, instanța de apel a considerat neîntemeiate argumentele apelantei Marina Șoltinscaia precum că nu a cunoscut despre încheierea contractului de vânzare-cumpărare cu nr. 1/760 din 10 martie 2008 și întocmirea declarației nr.1/2960 din 26 iunie 2008 de către Ion Ipatii, în baza procurii nr. 1/122 din 16 ianuarie 2007, conform căreia au fost înstrăinate bunurile imobile amplasate în mun. Chișinău, com. XXXXX și a aflat despre încălcarea dreptului său abia la 10 martie 2016, când avocatul Denis Staruș a făcut cunoștință cu dosarul cadastral al imobilelor amplasate în mun. Chișinău, com. XXXXX, deoarece însăși Marina Șoltinscaia l-a împuternicit pe Ion Ipatii prin procura nr. 1/122 din 16 ianuarie 2007, autentificată notarial de notarul Elena Constantinescu, cu dreptul de a poseda, a folosi și a administra/ gestiona, a încheia și semna contracte de înstrăinare (vânzare-cumpărare, donație, schimb, gaj, locațiune a bunurilor imobile amplasate în mun. Chișinău, com. XXXXX, inclusiv clauza de răscumpărare.

La 02 aprilie 2019, Marina Șoltinscaia, reprezentată de avocatul Denis Staruș, a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că instanțele de judecată nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, au aplicat eronat normele de drept material și procedural, a interpretat în mod eronat legea.

Totodată, recurenta a specificat că instanțele de judecată eronat au aplicat termenul de prescripție de 3 ani, deoarece la caz urmau a fi reținute prevederile art. 217 alin. (3) din Codul civil, care prevăd că acțiunea în constatare a nulității absolute este imprescriptibilă.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 29 ianuarie 2019.

Materialele cauzei atestă expedierea participanților la proces a copiei deciziei prin scrisoarea de însoțire din 26 februarie 2019 (f.d. 47, Vol. II), însă lipsesc date despre recepționarea acesteia de către participanții la proces.

Astfel, recursul declarat la 02 aprilie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Marina Șoltinscaia, reprezentată de avocatul Denis Staruș, completul Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Marina Șoltinscaia, reprezentată de avocatul Denis Staruș, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției

Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Marina Șoltinscaia, reprezentată de avocatul Denis Staruș, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Marina Șoltinscaia, reprezentată de avocatul Denis Staruș, împotriva deciziei din 29 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecători

Victor Burduh

Galina Stratulat